

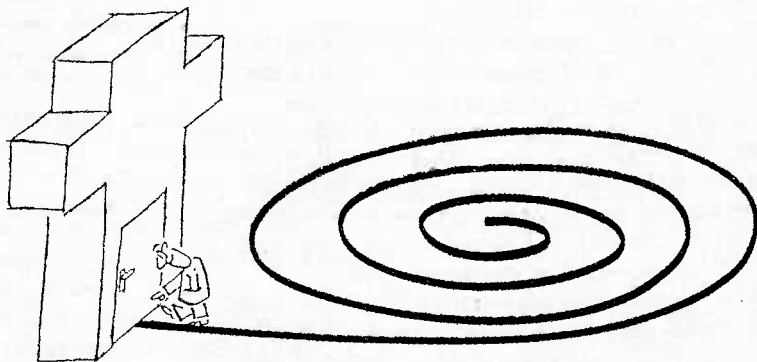
ZPRAVODAJ / 3

MM

SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ

Dokud nepřišla víra, byli jsme zajatci,
které zákon střežil pro chvíli,
kdy víra měla být zjevena.
Zákon byl tedy naším dozorcem
až do příchodu Kristova,
až do ospravedlnění z víry.
Když však přišla víra,
nemáme již nad sebou dozorce.

Galatským 3,23-25

BIBLICKÝ ÚVODNÍK

Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a pevně počítat s tím, co nevidíme. K takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím. Ve víře chápeme, že Božím slovem byly založeny světy, takže to, na co hledíme, nevzniklo z viditelného.

Židům 11, 1-3

Už celé dva měsíce se píše rok 2000. V počítači je to dokonce vyjádřeno dvěma nulami, jako bychom začínali znovu od nuly. Při vítání tohoto roku probíhaly fantastické oslavy, televize vysílala přenosy ze všech míst na zeměkouli jak postupně rok začínal, ohňostroje, rakety, šampaňské boučelo - navzdory tomu, že nejméně polovina lidstva hladoví a na mnoha místech planety zuří války a nemoci. Rok 2000 byl mnohými očekáván s napětím jako jakýsi předěl, mezník v životě společnosti i jednotlivce. Noviny i jiná masmedia byly plné katastrofických scénářů, například zhrucení počítačových sítí, astrologové předpovídali různé události z postavení hvězd a lidé četli horoskopy a všelijaká dávná proroctví. A jsou pochopitelně zklamáni, když se nic mimořádného nestalo. Prosté události všedního dne jako je probuzení do nového dne, narození dítěte či přítomnost blízkého člověka je přece všední samozřejmostí.

Jedenáctá kapitola Pavlovy epištoly k Židům je nadepsána „Víra je upnuté k tomu co ještě není vidět“, a hned v prvním verši čteme, že věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme. Jako křesťané věříme, že

běh života na této planetě je plně v rukou jejího stvořitele - „Božím slovem byly založeny světy“ - život má svůj smysl i cíl a Boží zaslíbení v Ježíši Kristu jsou pravdivá. K takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím. Spolehnout se na to v co doufáme a pevně počítat s tím co nevidíme znamená jistotu - ne strach a hrůzu před katastrofickými scénáři a předpovědi. Náš život nemusí probíhat v depresích a strachu. Budeme-li prosit za dar víry, budeme mít také jistotu, že náš život bude pevně ukotven a k takové víře předků se Bůh přizná svým svědectvím.

Pane, prosíme Tě, aby jsi se přiznal i k naší malé víře. Amen

KRISTE PANE MŮJ

věříme v Tebe
společně
stojíme v lavicích
kde stojí lidé
už 2000 let
a možná tu budou
stát ještě jednou
tolik.

Ty znáš hodinu,
den, počet,
každého znáš
a my víme
že přijdeš
čekáme v pokoře
možná trochu
ze zvyku
zvednuté ruce
v očekávání
že nás chytneš
a vytáhneš nahoru.

Petr Horák

(Báseň byla uveřejněná v Almanachu Travná 1993, básnické prvotiny mladých křesťanů.)

Jana Jančová

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

Z FARÁŘSKÉHO NOTESU

Stavil se u nás v kanceláři pán, katolík, a říkal, že jeho manželka byla kdysi pokřtěná u nás ve sboru, a on by potřeboval potvrzení o jejím křtu. Oba už zestárlí, musí myslet na poslední věci, a tak si chtějí nechat zpětně církví legalizovat sňatek, aby se (a teď cituji) "mohli dostat do nebe". V tu chvíli jsem se usmál, v přesvědčení, že tímto úslovím jen tak vylehčuje náš úřední hovor. On však pokračoval: "Už k tomu mám vyřízeno skoro všechno." Když se mě oněhdy někdo z evangelíků zeptal, jestli mi na katolické církvi opravdu nic nevádí, tak tento příklad by mohl být aspoň trochu nápovědí, který rys římské církve mi připadá dodnes zvrhlý.

Otázka typicky zimní: Máme u sebe jeden rohlík. Dáme ho raději žebrákově na ulici nebo labutí na řece? Byli jsme s dcerkou krmit labuť na Ostravici ve Frýdku-Místku, a přecpaná zvířata zástup krmičů na břehu zcela ignorovala. Bylo vidět, že občané města je převzali do společné péče opravdu spontánně a důkladně. (S tím souvisí - "miláčky", jejichž starostlivému opečovávání se věnuje stejnojmenný pořad TV Prima, rovněž nejsou lidé.)

Aleš Wrana

SBORNÍK K VÝROČÍ SBORU

V květnu letošního roku si chceme slavnostně připomenout 80. výročí našeho sboru. Při této příležitosti by měl být rovněž vydán sborník textů. Možná jste si už někdy uvědomili, že když se v našem prostředí mluví o historii, nejčastěji se při tom shrne, jací

faráři kde sloužili, anebo se požádají rovnou faráři, aby shrnutí napsali ze svého pohledu. Nemohli bychom to v našem sborníku aspoň zčásti udělat jinak? Vždyť pohled ze strany člena sboru je důležitější a většinou také jeho vzpomínky jsou pestřejší a zajímavější, než ty, které uchová v mysli kazatel. Proto bych vás chtěl poprosit: **zavzpomínejte si na sborový život v Ostravě** (myslíme teď na oba dřívější sbory), vyberte a запиšte si ty vzpomínky, které jsou nějak zajímavé a postihují svou dobu. Třeba jen velmi krátce, v několika větách, a nejlépe jen krátký postřeh nebo situaci. Chtěl bych následně vaše příspěvky protřídit a rozdělit do období: předválečného, válečného, let padesátých, šedesátých, sedmdesátých, osmdesátých, devadesátých (ani na nejnovější historii nezapomínejme, a proto prosím o příspěvky i vás mladší, kteří se za pamětníky ještě nepovažujete). Víím, jak těžce se většina znás dostává kněžákem psaní a jak těžké je od vás nějaké příspěvky vymoci. Přesto se znovu obracím na vás na všechny a myslím, že by to nemusel být tak obtížný úkol, přepsat nějakou vzpomínku v krátkosti z paměti do pera či počítače. Nic složitějšího, nemusí to být žádné rozborů ani úvahy, jen zachycení toho, co se vám mimoděk mihne hlavou. Když si najdete 20 minut, tak to za takovou dobu stihnete - jako byste psali na pohlednici. Každý v mysli uchovává nějakou perličku, která stojí za zachycení - myslím, že to redakčně zvládneme, i když napíše pár vět skutečně každý z nás. Své příspěvky odevzdávejte někomu z rodiny Grollových nebo přímo mně do konce března. Předem děkuji.

Aleš Wrana

DOPORUČUJI

LEO ROSTEN: JIDIŠ PRO RADOST
Vřele doporučuji útlou knížечku Leo Rostena „Jidiš pro radost“. Zábavnou formou se seznámíte s podivuhodným jazykem jidiš, kterým se dorozumívají dodnes skupiny (především ortodoxních) Židů po celém světě. V knize je několik desítek hesel - slovíček jazyka jidiš. Každé je krátce vyloženo a následně zazní v několika anekdotách. Pro ukázkou vybírám jedno z nich.

Jid

Z německého *Jude*: Žid. A Jude pochází z Jehuda, což byl název židovského společenství v období Druhého chrámu. Toto jméno opět vzešlo z jména Jákovova syna Jehudy. (...)

Za carského Ruska spadl Koplínski z mostu a začal se topit - mlátil sebou ve vodě a křičel z plna hrdla o pomoc. Uslyšel ho carský policista a spěchal mu na pomoc, ale když zjistil, že ve vodě je Žid, rozesmál se a nehnutě stál.

„Pomoc! Pomoc! Utopím se!“ křičel Koplínski.

„Tak se utop, *jide*!“

Kaplínski, když už potřetí mizel pod vodou, dostal vnuknutí a zařval: „Af zhyne car!“

Policista okamžitě skočil do vody, vytáhl Koplínského a zavřel ho pro pobuřování.

Roman Mazur

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ

Před 150 lety se narodil **Tomáš Garrigue Masaryk**, první prezident Československé republiky.

Narozen 7.3. 1850, zemřel 14.9.1937.

Jako theista, jako pluralista přijímám také existenci duše a její nesmrtelnost, jsem si jist duší a dušemi, ale rozumově to dokázat argumenty, které by každého umčely - to nedovedu. Myslím, že hypotéza duše nesmrtelné se neprotiví biologii a psychologii, neprotiví se vědě. Kdysi, v mládí, mě rozčillovalo, že nemám důkazů naprosto porážejících. Dnes si říkám: což musíme, cožpak můžeme vědět všechno a mít to notaritárně černé na bílém? Jaký by to byl svět, kdyby byl pro nás bez tajemství?

Posud měli lidé náboženství jen sváteční, chvilkové. Moderní duše bojuje o náboženskou náladu stálou, osvědčující se vždy, všude a ve všech okolnostech energického života.

T.G.Masaryk

Možná, že poslední den bude už zítra. Teprve pak a rádi zanecháme práce pro lepší budoucnost, dříve ne.

Zůstává uzoučká a někdy takřka neznatelná cesta: brát každý den, jako kdyby byl poslední, a přece žít ve víře a odpovědnosti, jako by existovala ještě dlouhá budoucnost.

Dietrich Bonhoeffer

K ZAMYŠLENÍ

K VÝZVĚ ETICKÉHO FÓRA 99

V 10. čísle loňského ročníku Českého bratra se na straně 7 objevil nenápadný článěček - nenápadný svým mini-rozsahem umocňovaným neobvykle drobným písmem. Název článku:

Výzva Etického fóra 99.

Nebudeme se redakce ČB ptát, proč tato úspornost. Patrně pracovníci redakce předpokládali, že etika je tak silné, potřebné a oslovitelné slovo, že přes minirozměry článku, který výzvu cituje, čtenářům nejen neunikne, ale upoutá jejich pozornost a zájem. Leč pravý opak je pravdou.

Nevšímavost k tak aktuálnímu tématu je snad - do jisté míry - způsobena

grafickou úpravou, ale myslím, že převážně naším nezájmem. A tady nelze ČB upřít, že je jediným naším médiem, které výzvu vůbec uveřejnilo.

Je nanejvýš potřebné, abychom se s Výzvou Etického fóra seznámili. Je v plném znění v tomto Zpravodaji. A uznáte-li její potřebnost, připojte své podpisy. Po dvě neděle po vyjití Zpravodaje bude možno tyto podpisy připojit po bohoslužbách při vycházení ze sálu Třanovského. Budou pak zaslány centru Etického fóra. Odtud také na ministerstvo školství, protože v současné době je zájem EF zaměřen převážně na školství.

A na závěr: nejde vůbec jen o církevní akci, byť jejím iniciátorem je člen naší církve bratr Pavel Tůma.

Drahomíra Knoppová

VÝZVA ETICKÉHO FÓRA 99

Vážení spoluobčané,

výzva, kterou se na vás obrací účastníci Etického fóra 99, není jenom bolestným konstatováním neustále se zhoršujícího morálního stavu naší společnosti a zoufalým voláním po nápravě věci obecných. Je to především upřímné pozvání ke spolupráci na záchraně a rozhojňování skutečných hodnot, které sice nejsou měřitelné materiálními měřítky, ale jejich hodnota je přesto nevyčísitelná. S lítostí musíme konstatovat, že právě tyto hodnoty jsou v naší společnosti stále více devastovány.

Prezident Václav Havel to výstižně vyjádřil ve svém novoročním projevu, když řekl: „Vlastnost jako laskavost, vlídnost, nezištnost či bezelstná upřímnost bývají předmětem tichého posměchu. Cynismu, kariérismu, závisti, zbabělosti a zlobě se naopak daří.“ Národ, který ignoruje tak závažné varování, bývá ohrožený tím nejzákeřnějším nepřítelem, kterým je jeho vlastní lhostejnost a ztráta perspektivního vidění. Jsme vděční všem, kteří nepropadli nezřízenému egoizmu a svojí obětavostí rozněcují jiskry naděje, bez které se těžko žije lidem všech generací, ale její nedostatek postihuje především mladé lidi. Dosvědčují to nejenom počty sebevražd, ale také nejrůznější projevy vandalizmu a násilí. Účastníci Etického fóra 99 zvou všechny lidi dobré vůle, bez ohledu na jejich stranickou příslušnost a náboženské přesvědčení, aby se zapojili do programového oživování skutečných hodnot ve společnosti a aktivně se podíleli na projektu, který místo represe nabízí harmonický rozvoj osobnosti. Jedním ze základních principů harmonického rozvoje osobnosti mladého člověka je správná stimulace přirozené touhy po důstojnosti, s kterou se musí začít už ve školním věku. Je proto nevyhnutelné, aby příprava učitelů byla zaměřena nejenom na zvyšování odbornosti, ale stejnou měrou také na formování charakteru a morálního profilu. Neméně důležité je vytvořit pro etickou výchovu dostatečný prostor, což se neobejde bez zavedení etické výchovy jako povinného předmětu. Současný zamítavý postoj zodpovědných představitelů je zdůvodňován nedostatkem finančních prostředků, ale kdo vyčíslí ztráty způsobené právě zanedbáním morální výchovy?

ZAJDE KŘESŤANSTVÍ NA ÚBYTĚ ?
 Mám za to, že tváří v tvář překotně měnící se době, ve které žijeme a v realitě vnitřního života našich církví je nezbytné nutně si tuto provokující, až iritující otázku položit. Nepoložit si ji může znamenat totéž, jako vyjádřit k ní své ano. Doba kolem nás přináší (s trochou nadsázky) každý den nové změny, které mění vše doposud zaběhnuté. Není dnes dobře možné nebrat změny kolem nás na vědomí, nevšímát si jich, ve světě – i církvi, v zaměstnání – i v rodině, jako jednotlivci – i jako skupiny. Křesťanství se musí naprvní pohled vyrovnávat hned se šesti (a vy jich možná napočítáte ještě více) fenomény.

1. Přírozený úbytek členstva v tradičních církvích, na rozdíl od rychle rostoucích církevních společenství, zejména do značné míry charismatického rázu, v tradičních církvích dochází k úbytku členstva – méně lidí se stává členy, než jich přirozenou cestou mortality odchází. Podívejme se jen na věkový průměr našich sborů a zkusme odhadnout, kolik nás bude při udržení stávajícího trendu za dvacet, třicet let. Navíc je zde problém matric – počet mrtvých duší v našich evidencích. Problém papírového členství není snad ani nutné zmiňovat.
2. Zároveň klesá schopnost církví oslovit své čím dál zrychlenější a čím dál šablonovitější okolí. Náš jazyk, užívaný běžně ve sborovém životě, se stává nesrozumitelným nezasvěceným uším. Roste bariéra pojmové negramotnosti mezi církvemi a jejich okolím a církve se tak pomalu, ale jistě stává skanzenem. Na druhé straně snahy o změnu tohoto stavu často vyznívají na úkor sdělovaného obsahu, který se zplouští a vyprazdňuje.
3. Křesťanství už není ani v prostoru

střední Evropy samo – vedle programového ateismu je vystaveno konkurenci nejrůznějších směrů východních náboženských tradic, které, ač je to s podivem, jsou pro nezanedbatelný počet našich vrstevníků přijatelnější, než mnohokrát zdiskreditované a stále znovu diskreditované křesťanství. Naše reakce ve vztahu k této skutečnosti pak v praxi poněkud nešťastně bývá omezena na vymezování se vůči těmto konkurenčním (v našem vnímání) směrům.

4. Sbory v církvích často čekají na pokyny shora, na určité podněty, nebo alespoň náznaky, že je možno dělat věci i jinak, než je zvykem, byť jde o problémy v jejich kompetenci. Tato nepružnost bývá až hazardem s kreditem církve v jejím okolí.

5. Otázka ekumenické spolupráce jako by se bořila stále hlouběji do svého vnitro-křesťanského rozměru, místo aby sebezáchovně přednostně tíhla k jednotě v činnosti konané směrem ven, pokud možno vzestupně, od spolupráce sborů jednotlivých církví na místní úrovni.

6. Nad křesťanstvím u nás, opřené o státní dotace, visí s narůstající hrozivostí Damoklův meč změn ve financování, vyzývající již nyní k přehodnocování mnoha otázek, nejen finančního rázu.

Tolik k tématu. Jsem si vědom toho, že tyto řádky jsou jen kusým pohledem laika, postrádajícího hlubší vhléd do problematiky. Stejněho rázu by byl i pokus o nastínění možných směrů řešení. Bytostně však vnímám potřebu otázky tohoto typu otevřít. Otvírat je především ve sborech, vždyť právě ve sborech se církve děje. A také se zde otázka v nadpisu článku dočká odpovědi.

Jan Vojvodík

CESTY K VÍŘE

Motto: „Hodnota cesty nespočívá v tom kudy, ale kam nás vede...“

Měla jsem to štěstí narodit se Agnes a Jindřichovi Štreitům a prožít nádherné dětství plné lásky. Pán Bůh byl pro mne už od doby, kam mi paměť sahá jasnou skutečností. Ježíše jsem si představovala jako pána sedícího na mráčku a hrozícího, když mě vidí zlobit. Párkrát jsem ho zahlédla. Tatínek mi před spaním čítal kromě pohádek biblické příběhy. Pokřtěná jsem ale nebyla, pan farář přítel mých rodičů mi poželhal. Bylo to v té době těžké, naši oba učili a jsem nakonec ráda, že jsem se pro křest mohla sama v dospělosti rozhodnout. Vyrostla jsem v starodávném domě, bývalé fáře vedle krásného empírového kostela zasvěceného svatému Augustinovi. Chodilo k nám mnoho lidí: umělci, faráři, hipísáci. Jednoho dne přišlo i STB, prošacovalo celý byt a mezi doličnými předměty se ocitla i Bible z tatínkova šuplíku. Tento nález také mimo jiné závažné skutečnosti přispěl k zákazu jeho učitelování. Tehdy jsem musela přemýšlet, co jim na té knize tolik vadí. Naši přátelé se jeden po druhém vytráceli, protože měli strach z odposlouchávacího zařízení. Zůstali jen ti praví. I když byl otec zadržen, nepřestávaly jsme s maminkou doufat ve vyšší spravedlnost. Jen zázrakem jsem se s tímto nevalným profilem dostala na ostravskou konzervatoř. Má cesta byla dokonale připravena. Fotografa Viktora Koláře bytem Husovo náměstí 3 napadlo, že vedle něj bydlí stará paní, která ubytovává studentky. Při stěhování, ruce plné tašek, mijeje dveře Třanovské-

ho sálu, pochichtla jsem se, že tady se budu chodit modlit (právě zde probíhala bohoslužba). Skoro do týdne tomu tak bylo. Po mém prvním šoku z Ostravy jsem objevila opravdové zjevení – spolužačku Moniku, vzácnou bytost, která se od prvního setkání stala mou nerozlučnou přítelkyní. Jen tak prohodila, že bydlí na fáře na Husově náměstí u Klobásů. První návštěva u ní mne vyléčila z omylu, že farář je většinou plešatý, obtloustlý a zpomalený pán. Ludvík Klobása mne pozval do mládeže. Církev jsem brala jako nepotřebnou organizaci a musím přiznat, že zpočátku mne v mládeži držela přítomnost neobyčejně sympatických mladíků. Po čase mi stali manželé Klobásovi druhými rodiči a jejich domácnost jsem často okupovala. Potěšili mne nejen vřelým slovem, ale i teplým jídlem (m.j. ostravskou klobáskou), které mi sto kilometrů od domova v cizím městě tolik scházelo. Mé vizionářské sny o Kristu, který na konci věku sestupuje jako král, mi byly vyloženy a má horečnatá slova zchlazena. Nemám prý jíst večer před spaním vařená vejce.

Také mi vštěpovali, že by bylo lepší minisukně nosit a když si budu vybírat manžela, měl by to být evangelík. Proti oběmu jsem protestovala. (Provdala jsem se za Martina, evangelíka s hlubokou rodinnou tradicí a minisukně nenosím.)

Křest mi připadal „zbytečný“, když už jsem jako „věřila“. Jistě Boží ruka a nejedna modlitba bratra faráře způsobily, že jsem křest pochopila jako zárodek, semínko svobody, který mám přijmout. Musím říct, že od té doby ve mně roste a těším se, co se bude dít dál.

Vážím si našeho společenství, přede-

vším však těch sester a bratří, kteří vykonávají nenápadnou službu potřebným.

Oblíbeným veršem je můj konfirmační text Ex. 15,2: Hospodin je má záštita a píseň, stal se mou spásou.

Monika Štreitová-Popelářová

PARTNERSTVÍ

HOST DO DOMU, BŮH DO DOMU???

Dá-li Pán, uskuteční se v našem sboru na přelomu července a srpna roku 2001 Partnerská konference.

Zúčastní se jí několik desítek hostů z našich partnerských sborů (Německo, Anglie, Spojené státy).

Hledáme mezi členy a přáteli našeho společenství domácnosti, které by byly ochotny jednotlivce nebo rodinu ze zahraničí po dobu trvání konference ubytovat.

Co bude po hostitelích požadováno?

- poskytnutí noclehů hostům po celou dobu trvání konference - pátek 27.7.2001 až neděle 5.8.2001 (10 dnů)

- poskytnutí snídaně každý den

- zajištění toho, aby se hosté včas ráno dostali do sboru ke společnému programu (včas vypravit na městskou hromadnou dopravou či odvézt autem)

- výjimečně poskytnutí obědu či večeře (obvykle budou hosté obědvat a večeřet v rámci programu konference)

- dohodnout se tak, aby hosté věděli, jakým způsobem se po programu od-

poledne nebo večer dostanou zpět

- jen minimální jazykové schopnosti - zkušenosti z minulých konferencí ukazují, že stačí rozumět větám typu: „Nemáte hlad?“, ostatní se vždy nějak s pomocí rukou, nohou a slovníku domluví.

Co tato akce hostitelům přinese?

- nová přátelství s křesťany ze zahraničí, která jistě neskončí se závěrem konference

- rozšíření obzorů o nové zkušenosti a informace

- procvičení či oživení jazykových znalostí a novou motivaci pro studium jazyků

- pozvání a chuť k ostatním aktivitám partnerství (korespondence, víkendové výjezdy, další konference za 3 roky zřejmě v Německu...)

- finanční částku od organizátorů, která pokryje nezanedbatelnou část výdajů spojených s hostitelskými povinnostmi

- další všemožnou pomoc a podporu organizátorů

Rozmyslete se, prosíme, do konce letošních prázdnin, jestli byste byli ochotni nabídnout svou domácnost pro ubytování hostů. Přihlásit se můžete Michaele Pavlíčkové nebo Romanu Mazurovi ze skupiny, která konferenci připravuje.

NEPŘEHLÉDNĚTE

**I VY MŮŽETE BÝT AUTORY
ČLÁNKŮ V TOMTO ZPRAVODAJI !**

Do kterých rubrik můžete psát?

Především presbyteři (ale i ostatní po dohodě s br. Fonem) mohou napsat BIBLICKÝ ÚVODNÍK.

V rubrice (NE)DOPORUČUJI můžete upozornit na (ne)zajímavé knihy, filmy, hudbu...

Do rubriky ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA patří zprávy o činnosti všech složek našeho společenství.

Nově vznikla rubrika CESTY K VÍŘE, kde můžete (po dohodě s br. Mazurem) vydat svědectví o tom, jakými stezkami jste došli k víře v Ježíše Krista.

Do rubriky K ZAMYŠLENÍ patří úvahy nad aktuálními tématy.

Otiskneme také zajímavé Vaše či Vámi vyhledané BÁSNĚ, CITÁTY a VTIPY z církevního prostředí.

Do rubriky RŮZNÉ se vměstná cokoliv jiného, co by mohlo zajímat kromě autora i další členy našeho sboru.

Příspěvky přijímají manželé Grollovi, br. Fon a oba kazatelé.

SBOROVÝ E-MAIL

Byť to asi zní pro mnoho lidí ve sboru tajemně, oznamujeme, že náš sbor má už také svou e-mailovou adresu:
cce.ostrava@volny.cz.

V budoucnu zřídíme také webové stránky.

NAROZENINY

Upozorněte, prosíme, kazatele nebo službu ve farní kanceláři na případné chyby (někdo chybí nebo již zemřel, je uvedeno špatné datum či věk atp.).

PROGRAM NA MĚSÍC BŘEZEN 2000

PRAVIDELNÁ SHROMÁŽDĚNÍ

KAŽDÝ TÝDEN:

Bohoslužby - neděle v 8.30 hod.

Nedělní škola pro děti (od 1 do 14 let) - souběžně s nedělními bohoslužbami. Každou první neděli v měsíci se děti (mimo nejmenších od 1 do 6 let) účastní bohoslužeb.

Konfirmační příprava - čtvrtek v 16 hod.

Zkouška pěveckého sboru - obvykle v neděli po bohoslužbách v 10 hod.

Večer nad Bibli - středa v 17 hod.

Středoškolská mládež - pátek v 17 hod. (na faře na Karpatské ulici).

Starší mládež - pondělí v 19 hod.

OSTATNÍ:

Schůzka dorostu - co dva týdny v sobotu v 10 hod.

Setkání střední generace - obvykle poslední pátek v měsíci 19.30 hod.

Setkání seniorů - obvykle poslední čtvrtek v měsíci v 17 hod.

Nešpory - obvykle třetí neděli v měsíci ve 14 hod.

Schůze staršovstva - obvykle druhou středu v měsíci v 18.15 hod.

Setkání maminek s dětmi - obvykle první úterý v měsíci v 16 hod. (na faře na Karpatské ulici)

AKTUÁLNÍ PROGRAM

Nedělní bohoslužby

5. 3 Mk 9,2-9 (AW)
s dětmi
- 12.3 Mk 1,9-15 (AW)
1. postní s Večeří Páně
- 19.3 Mk 8,31-38 (RM)
2. postní s Večeří Páně
- 26.3 J 2,13-22 (AW)
3. postní s Večeří Páně

Střeďeční postní bohoslužby vždy v 17 hod; tentokrát jsme vytvořili kolegium ostravských kazatelů, základem kázání budou tzv. kající žalmy.

8.3.	Žalm 6	R. Mazur
15.3.	Žalm 32	A. Wrana
22.3.	Žalm 38	T. Novotný
29.3.	Žalm 51	R. Mazur
5.4.	Žalm 102	M. Piętak
12.4.	Žalm 130	L. Hána

Nešpory

19.3. v 15 hod
O Diakonii

FARÁŘ SBORU:

Ing. Aleš Wrana, Husovo nám. 4,
702 00 Ostrava, tel. 069/612 29 43

SBOROVÝ JÁHEN:

Roman Mazur, Karpatská 40,
700 30 O-Zábřeh, tel. 069/35 30 24

KURÁTOR SBORU:

Ing. Tomáš Jelínek, Francouzská 1103,
708 00 O-Poruba, tel. 069/692 37 28

BANKOVNÍ SPOJENÍ:

Běžný účet: 1644329359/0800

E-MAIL:

oce.ostrava@volny.cz

DARY NA OPRAVU KOSTELA:

Evangelický kostel i po nákladné rekonstrukci střechy, kterou financoval Magistrát Města Ostravy, bude i dále potřebovat řadu oprav, které si vyžadají nemalé finanční prostředky. Pro dárce, kteří chtějí přispět na tento účel, byl založen zvláštní účet: 41325-012/2700

ZPRAVODAJ /3

SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE
EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ,
BYL VYDÁN V BŘEZNU 2000